

La mirada

Toni Vall

tvallka@hotmail.com

Sancho Gracia

Paco Morán era molt més que *La extraña pareja*, Paco Valladares era molt més que el xicot de la Campos, Antonio Ferrandis era molt més que Chanquete i Sancho Gracia era molt més que Curro Jiménez. Les etiquetes són particularment injustes amb els actors que assoleixen l'èxit fent un personatge, ja són ell per sempre més i, quan moren, sembla que només hagin fet allò. Tot sovint, no els permeten créixer com a intèrprets, amaguen les seves notables qualitats dramàtiques i els arriben a empobrir la trajectòria. La casualitat ha volgut que Sancho Gracia hagi mort mentre TVE reposava per enèsima vegada *Curro Jiménez*, la mítica sèrie que el va catapultar a la fama. Però ell era bastant més que aquest bandoler de les patilles. Va fer moltíssimes sèries més i va participar en els *Estudio 1* que van ensenyar tanta gent a estimar el teatre. Ell era un

Ha mort mentre TVE reposava per enèsima vegada 'Curro Jiménez'

dels *12 hombres sin piedad* en l'adaptació que en va fer Gustavo Pérez Puig. També el recordo als principis de Telecinco presentant un programa anomenat *Todo por la pasta*, on no parava de magrejar les hostesses. Era un actor molt marcat pel seu físic i per la seva veu. Recordo un paper molt petit però molt important a *La caja 507*, d'Enrique Urbizu, quan acabava de superar el seu primer càncer. I a *800 balas*, és clar, que no era cap meravella però en la qual Álex de la Iglesia li va regalar un protagonista antològic. Fa pocs dies vaig escriure que *Curro Jiménez* no podia ser una de les apostes fonamentals de TVE per a la seva programació d'estiu. Ho mantinc, però avui la miraré amb especial emoció.